

Английското и Французко посолства, при Али-Паша на сждъ ме призваха и опредѣляваха по трактатнитѣ закони да ме превручатъ подъ властѣта на Караказана! Но Фаудъ Паша ме заступи и каза: той има вънкашенъ сждъ на Бабу — Заптие, и, когито се свърши тамо работата, тогива ще видимъ... Между това Фаудъ Паша доказалъ на Султанатъ за мене и за теченіето на работата... Султанатъ на 5 октомврия 1865 повика ма на Долма-Бахча. Попыта ма за причината на движеніето. Азъ колкото и да бѣхъ уплашенъ, пакъ можихъ да му докажа за направеното преимущество на гръцката Патриаршія надъ най вѣрноподанныйтѣ му Български народъ, който населява почти половината отъ европейското му царство... Казахъ му и за горѣпоменатата гръцка фантазія. Той ми поиска всичко писмено... Гонителите ми са потулиха. Но за по сигурно спасеніе, Фаудъ Паша ме оговори, *бѣло платно, ахъ! на главата си да завія!!!* Между това Султанатъ пакъ ме выка и, чрезъ Сиръ-Кятиби (тайний царски писецъ) Еминъ бей, пыта ма, има ли въ Българыте достойны челоуѣцы? Отговорихъ, имаме! Высока заповѣдъ излѣзе покрайниѣ мѣры 5—6 челоуѣка да углася — и, ще се приематъ въ моабеенето или отъ самага Султана, или отъ Паша даареси придруженъ съсъ Башъ-моабейнджійтъ и Сиръ-кятиби, тогава такъвъ указъ ся издаде... но жално! нещастие! гдѣ ми сж тѣзи Българи?! но ахъ, проклѣта сждба, колкото и да уговорихме, во уреченното врѣме и тѣ се отрекоха! Азъ като отъ громъ поразенъ паднахъ! азъ се явихъ лъжець! вразите ми восторжествуваха! всичко се опростаи! Фаудъ Паша нелицеуѣрна енергія прѣдпрія за оживленіето на Българскія народъ, но... и азъ ако не бѣхъ толкова болѣзненно поразенъ, животатъ си щѣхъ да изгубя то временно, или щѣхъ да изгнія по анадолските краища! Слѣдъ година време като зехъ да се попривдигамъ, повика ма Али-Паша и Фаудъ-Паша, но ахъ, че ме грозно погледнаха! и найпаче Али-Паша! — Ты представляваше народатъ си вѣренъ на царството, а?! *сенинъ болгаръ миллети принципльжъ истейорларъ, а?!* и подадоха ми *букурешкій мемоаръ* да чета. За който азъ нищо не знаяхъ, но отъ страхъ съ кои очи ще чета! Слѣдъ нѣколко дни повикаха ма Бейлеръ-бей отъ Султанова страна и тамъ Сиръ-Кятиби сжщото ме срѣщна, но предъ Султана не ме извади. Като видѣхъ веки, че животатъ ми е въ искушеніе! прибързахъ въ единъ австрійски параходъ! Богъ да благослови капитанатъ, който бѣше Кроатчанинъ, като му расказахъ за всичко, той ма окуражи съ надѣжда и отиде въ Агенцията си, и единъ часъ и полъ преди времето вдигна парахода и трѣгнахъ! но страхатъ не можемъ ти искава докле да изминахъ Тулча... На това началото е 1864 Мартъ 24, въ Едрине! а окончаніето 1867 Май 20, въ Галацъ! а отъ Галацъ на 7 Іунія въ Болградъ, гдѣто се намирамъ до сега.

Ето това е предпріято за милийтъ ны народъ, както що ма знаете и отъ по-напредъ... желая на настоящето ми искрено пріятіе

На ваше искренно родолюбие познатыи ви трудо-страдалецъ

П. В. Архим. Пагозий.